

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4856/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП, Београд, чији је пуномоћник Драган Савић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца Градом Београдом, кога заступа Градско правобранилаштво, против тужених АА, сада непознатог боравишта, чији је привремени заступник Марија Китаровић, адвокат из ... и Градске општине Раковица, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6327/17 од 02.10.2019. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6327/17 од 02.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6327/17 од 02.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2112/15 од 21.06.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав Уговор о откупу стана бр. ...-.../...-... од 07.03.2007. године, оверен пред Другим општинским судом у Београду под Ов.бр. .../..., закључен између тужених. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав Уговор о закупу стана бр. ...-.../... од 05.03.2007. године закључен између туженог АА као закупца и тужене Општине Раковица као закуподавца. Ставом трећим изреке одбијен је предлог тужиоца да суд одреди привремену меру којом се забрањује туженом АА да прода, оптерети или на неки други начин располаже једнособним станом бр. ..., који се налази у ул. ... бр. ... у ...у Општини Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да привременом заступнику туженог, адв. Марији Китаровић накнади трошкове парничног поступка од 10.500,00 динара. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да туженој Општини Раковица накнади трошкове парничног поступка од 103.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6327/17 од 02.10.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужена Општина Раковица је поднела одговор на ревизију тужиоца.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.06.2009. године. Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2522/12 од 13.02.2014. године укинута је првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву и предмет уступљен Другом основном суду у Београду на поновно суђење. Побијана другостепена пресуда донета је 02.10.2019. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења ништавости уговора о закупу и уговора о откупу стана, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему је вредност предмета спора означена у тужби 501.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић